

роденъ пѣвецъ, за туй простыйтъ народъ го наричалъ магѣсникъ. Слѣдъ нѣколко смутни и придири за наслѣдството на престола, Петъръ наслѣди баща си по общо одобреніе; но понеже той бѣше още малкъ за да управлява самичкъ, дадоха му за наслѣдникъ и помагачъ уйка му Георга Сурсовула. —

§ 27. Петъръ I. (927—967).

Съсѣднытъ народы, като са научихъ за смъртта на Симеона, рѣшихъ да ударѣтъ земята на Българытъ, които ги безпрестанно безпокояхъ въ царуванъето на послѣднія си великъ владѣтель. Но България въ онуй време страдаше отъ лютъ единъ гладъ; житото по сичката страна бѣше поѣдено отъ неимовѣрно множество скакалцы. И Сурсовула, отъ страхъ да не бы Римлянытъ, насърчаны отъ жалното положеніе на Българытъ, да съединѣтъ своиѣ силы съ тѣзи на сичкытъ други тѣхны неприятели, съвѣтва младия господарь да ги предвари, като ги той по-напредъ нападне. Той го обнадѣжди, че тѣй ще може да склучи единъ полезенъ договоръ, и ще въспрѣ Римлянытъ да съединѣтъ тѣхнытъ войски съ онѣзи на съсѣдытъ си. Слѣдователно Петъръ са втурна съ силна една войска въ Македонія, и сичкото тамъ прекара подъ огънь и ножъ; но като са научи, че Романъ иде отгорѣ му, той натвари единъ калугерь да иде да склучи миренъ договоръ, едно отъ условіята на който да бѣде и туй: че българскыйтъ царь да земе за жена Марія, внука Романова. Императорътъ на туй склонилъ, и свадбата станъ тържественно въ Цариградъ, дѣто и Петъръ самичкъ бѣше отишелъ за туй. Патріархъ Стефанъ, на обрядъ да благослови вѣнчилата, дѣто младата царица — невѣста зе името *Ирина* по желаніето на новытъ сватове въ память на склученныя миръ.

На връщанъе въ отечеството си българскыйтъ